

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 8210204588
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Angelovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8210204588.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: O. U., bývajúcí v U. XX, XXX XX U., zastúpený JUDr. Jankou Martonovou, advokátkou so sídlom v Bardejove, Slovenská 5, proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo vlastníkov urbárskych a spoločných lesov a pasienkov obce Hrabovec, so sídlom Hrabovec č. 110, IČO: 42 028 035, o zaplatenie 265,55 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 6 C 192/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. októbra 2014 sp. zn. 14 Co 14/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov rozsudkom z 9. septembra 2013 sp. zn. 6 C 192/2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 265,55 eur s prísl., v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že je dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie peňažnej odmeny vo výške 8 000 Sk za vykonané práce pri čistení lesa, čo po prepočte na menu euro konverzným kurzom podľa zákona č. 659/2007 Z.z. činí 265,55 eur a preto v tejto časti žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť túto sumu žalobcovi zaplatiť. Vznik nároku na dodanie dreva popri nároku na zaplatenie sumy 265,55 eur žalobca v konaní nepreukázal a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Žalobca popri nároku na zaplatenie sumy 265,55 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 6 % ročne z tejto sumy od 27. júla 2008 do zaplatenia. Povinnosťou žalovaného bolo zaplatiť žalobcovi sumu 265,55 eur na výzvu žalobcu podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Deň požiadania zaplatenia tejto sumy zo strany žalobcu nebol preukázaný a preto za takéto požiadanie treba považovať prevzatie žaloby žalovaným 6. júna 2012. Sumu 265,55 eur mal žalovaný zaplatiť najneskôr 7. júna 2012 a keďže tak neurobil, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 151 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom z 15. októbra 2014 sp. zn. 14 Co 14/2014

potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 1 O.s.p.) vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že v hodnotení skutkových zistení súdom prvého stupňa v prejednávanej veci neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak súd prvého stupňa ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Vo svojej argumentácii je súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je presvedčivé a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedôvodnosti žaloby v časti žiadaného naturálneho plnenia, t.j. dodávky dreva. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, a aj závery ku ktorým prvostupňový súd dospel sú racionálne a spravodlivé. Obsah odvolania žalobcu je totožný s argumentáciou žalobcu pred súdom prvého stupňa. Nevybočuje v zásade z obsahu prednesov a vyjadrení, ktoré urobil počas prvostupňového konania. Písomné dôkazy o súhlase na ťažbu dreva, ktoré pripojil žalobca k podanému odvolaniu boli už predmetom prvostupňového konania. Nič nemôžu zmeniť na záveroch súdu prvého stupňa založených na tom, že popri nárokoch na finančnú odmenu žalobca nemá nárok na naturálne plnenie. So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa aj vo vzťahu k úrokom z omeškania a trovám konania odvolací súd toto rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 224 ods. 1 Os..p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia „§ 238 ods. 3 O.s.p.“ a odôvodnil ho ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal na to, že zápisnica zo zasadnutia výboru pozemkového spoločenstva z 27. júla 2008 v bode 5 jednoznačne zakotvuje vôľu a úmysel členov spoločenstva poskytnúť žalobcovi za čistenie lesa nie len zaplatenie odmeny za prácu ale aj dodanie dreva. Členovia výboru tento návrh prednesený na zasadnutí schválili a žalobcovi takto vznikol nárok na predmetnú dodávku dreva. Na základe zápisnice z 27. júla 2008 sa žalovaný zaviazal na konkrétne peňažné plnenie nároku žalobcu a bol si vedomý svojej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi ako aj následkov za nesplnenie tejto povinnosti. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že žalovaný svoju dlžnú povinnosť splnil až po rozhodnutí súdu. Aj keď žalobca rešpektuje právnu úpravu o povinnosti platiť úrok z omeškania treba poukázať na to, že žalovaný vedel, že je povinný poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie (za čistenie lesa) a to už v čase, kedy rozhodol o poskytnutí peňažného plnenia v prospech žalobcu. Žalobca nemôže niesť zodpovednosť za oneskorené konania súdu prvého stupňa, ktorý napriek podaniu žaloby 11. augusta 2000 doručil túto žalovanému až 6. júna 2012. Žalovaný vedel, že má poskytnúť peňažné plnenie za čistenie lesa žalovanému už od 27. júla 2008, teda od zasadnutia výboru pozemkového spoločenstva, a preto je rozhodnutie oboch súdov v otázke úroku z omeškania nesprávne. Žalobca sa domáhal aj náhrady trov konania. Po doručení výzvy súdu na zaplatenie súdneho poplatku tento zaplatil, ale požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Je teda preukázané, že v žalobe sa domáhal aj náhrady trov konania. Táto spočívala v zaplatenom súdnom poplatku aj keď na pojednávaní 9. septembra 2013 na súde prvého stupňa žalobca uviedol, že si trovy konania neuplatňuje bolo to len z toho dôvodu, že mal na mysli iné, ďalšie trovy konania, preto je rozhodnutie oboch súdov aj v otázke náhrady trov konania nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len v prípadoch, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého

stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovoláním žalobcu 2/ napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania (aj keď to žalobca v dovolaní nesprávne trvá), ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods.1 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods.1 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 ods.1 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľ procesné vady konania uvedené v § 237 ods.1 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. Z obsahu dovolania žalobcu možno vyvodiť, že postupom odvolacieho súdu (i súdu prvého stupňa) mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p, a to v dôsledku nesprávnych skutkových zistení súdov v prejednávanej veci a jej nesprávneho právneho posúdenia.

Pokiaľ žalobca namieta, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v niektorom súdnom konaní dôjde, nezakladá procesnú vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p. Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení môže prípadne viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); vadu takej povahy ale možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci

nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladá.

Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

Žalobca v dovolaní taktiež namietal, že súdy oboch stupňov vec nesprávne právne posúdili (§241 ods.2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie, ktoré žalobca súdom vytýka, ale nezakladá procesnú prípustnosť dovolania (viď tiež R 54/2012).Nejde totiž o vadu konania uvedenú v ustanovení § 237 ods.1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorá by bola v §237 O.s.p. uvedená ako dôvod prípustnosti dovolania.

Keďže dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nepotvrdila sa existencia dovolateľom namietanej procesnej vady konania (inter alia) v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné vady vymenované v § 237 ods.1 O.s.p., najvyšší súd odmietol ich dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

So zreteľom na odmietnutie dovolania (z procesných dôvodov) sa najvyšší súd nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov vzniklo procesne úspešnému žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), Tento však podal návrh na rozhodnutie o ich priznaní (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a žiadne trovy dovolacieho konania nevyčísľil. Preto najvyšší súd trovy tohto štádia konania žalovanému nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.